

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie O. Ś.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2015 r. zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w B. z dnia 13 stycznia 2015 r. o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W zaskarżonym zarządzeniu Przewodniczący Wydziału Odwoławczego ustalił, że skazany O. Ś. otrzymał odpis wyroku z uzasadnieniem w dniu 13 października 2014 r. i od tego dnia biegł mu 30 dniowy termin do wniesienia kasacji, który upłynął z dniem 12 listopada 2014 r. Natomiast kasacja sporządzona przez obrońcę, który ustanowiony został w okresie po otrzymaniu przez skazanego odpisu wyroku z uzasadnieniem, tj. w dniu 12 listopada 2014 r., wniesiona została w dniu 27 listopada 2014 r., a więc po upływie 30 dni od otrzymania przez skazanego odpisu wyroku z uzasadnieniem. Wobec tego Przewodniczący Wydziału Odwoławczego wydał zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego i zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 140 k.p.k. w zw. z art. 524 k.p.k. poprzez uznanie, że termin do wniesienia kasacji dla nowego obrońcy rozpoczął bieg w dniu doręczenia skazanemu wyroku Sądu Okręgowego z uzasadnieniem, tj. w dniu 13 października 2014 r., podczas gdy

termin ten należało liczyć od dnia 31 października 2014 r, tj. od dnia doręczenia owego wyroku z uzasadnieniem obrońcy skazanego, któremu został on doręczony na skutek złożonego przez niego wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku. W konkluzji skarżący wniósł zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne, albowiem nie doszło do uchybienia terminu do wniesienia kasacji przez obrońcę. Nietrafnie natomiast wskazano w zarzucie odwoławczym na naruszenie art. 140 k.p.k. W układzie procesowym związanym z zainicjowaniem kontroli odwoławczej lub kasacyjnej, wykładnia językowa tego przepisu wskazuje, że ma on zastosowanie tylko wówczas, gdy w momencie doręczania odpisu orzeczenia stronie, posiada ona również przedstawiciela procesowego, który nie złożył „własnego” wniosku o dokonanie tej czynności. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że gdy wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku złożyła tylko strona, która korzysta z pomocy obrońcy lub pełnomocnika, to stosuje się art. 140 k.p.k., a więc wyrok z uzasadnieniem doręcza się także przedstawicielowi procesowemu strony, dla którego termin do wniesienia apelacji biegnie od daty doręczenia (por. uchwałę SN z 15 listopada 1973 r., VI KZP 36/73, OSNKW 1974, nr 1, poz. 2).

W realiach rozpoznawanej sprawy obrońca z urzędu złożył wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Wobec tego nie miał zastosowania art. 140 k.p.k., gdyż doręczenie orzeczenia nastąpiło na wniosek obrońcy.

Natomiast trafny jest zarzut naruszenia art. 524 § 1 k.p.k. Skarżący słusznie w uzasadnieniu zażalenia przywołał poglądy wyrażone w orzecznictwie odnośnie do biegu terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Wynika z nich, że otwarcie terminu do zaskarżenia w związku ze złożeniem wniosku o doręczenie orzeczenia przez stronę, obrońcę lub pełnomocnika, pozwala na wniesienie środka zaskarżenia także ustanowionemu dodatkowego lub innemu przedstawicielowi procesowemu w tym biegnącym już terminie. W jednym ze swoich orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, że doręczenie wyroku z uzasadnieniem tylko przedstawicielowi procesowemu strony powoduje otwarcie terminu do wniesienia apelacji także dla strony (por. postanowienie SN z 14 listopada 1972 r., V KRN 437/72, OSNKW 1973, nr 4, poz. 2). Sąd Najwyższy wyraził także pogląd, że jeżeli po doręczeniu

przedstawicielowi procesowemu strony wyroku z uzasadnieniem został ustanowiony inny przedstawiciel zamiast lub obok dotychczasowego, to może on wnieść apelację w terminie biegnącym dla tego, który złożył wniosek. Natomiast gdy wniosek złożyła oddzielnie strona oraz jej przedstawiciel procesowy i każdy z nich otrzymał w innym czasie wyrok z uzasadnieniem, to termin do wniesienia apelacji dla każdego z tych podmiotów należy liczyć od daty późniejszego z dokonanych doręczeń, a nie dla każdego z nich oddzielnie (por. uchwałę SN z 28 kwietnia 1980 r., VI KZP 8/80, OSNKW 1980, nr 5–6, poz. 43).

W świetle tych poglądów należało uznać, że skoro obrońca z urzędu złożył wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, co nastąpiło w dniu 31 października 2014 r., to w terminie dla tego obrońcy kasacja mogła zostać wniesiona przez ustanowionego obrońcę z wyboru. Obrońca ten złożył kasację w dniu 27 listopada 2014 r., a więc przed upływem 30 dniowego terminu biegnące w stosunku do dotychczasowego obrońcy. Wobec tego kasacja została wniesiona w terminie wskazanym w art. 524 § 1 k.p.k.

W konsekwencji należało uchylić zaskarżone zarządzenie celem dokonania przez Przewodniczącego Wydziału Odwoławczego czynności związanych z przyjęciem kasacji obrońcy.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak powyżej.